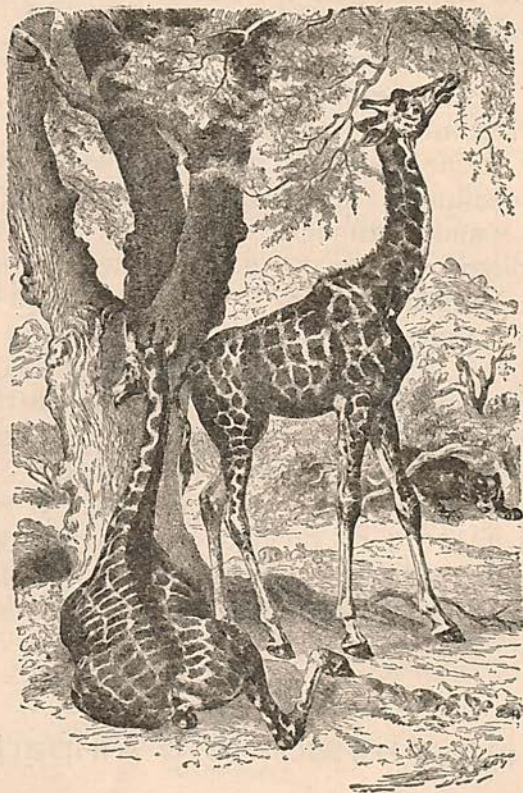

вотно. Ето какво пише единъ ловецъ на жирафи: „Не ти се вдига ржка да стреляшъ, когато погледнешъ въ тѣзи кротки очи, въ които се четатъ чисто човѣшки чувства. Много пжти съмъ наблюдавалъ жирафи, но само веднажъ прогонихъ едно стадо съ цель да убия нѣкой. Единъ грамаденъ мжжки жирафъ, по диритѣ на когото тичахъ, възседналъ на силния си конь, на нѣколко пжти се обърна съ глава назадъ къмъ менъ и вторачено ме изгледа. Тъмнитѣ му и закржглени съ коприновидни ресни очи ме поразяваха съ своя почти човѣшки изгледъ. Молба, укори и нѣкакво недоумѣние блѣщѣха въ този погледъ и това кротко животно, като че ли ме „пи-

Жирафи

таше защо го преследвамъ, защо искамъ да го убия.“